

การบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

นางลักษณ์ เจนหนองแขง*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร และเพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในตำแหน่ง กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครทั้งหมด 7 โรงเรียน ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย จำนวน 113 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเชื่อมั่น ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของคอนบาค (Cronbach' s Alpha Coefficeint) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.978 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยค่า t-test วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์โดยค่า One Way Analysis of Variance ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ใช้การทดสอบ โดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's Post hot Comparison)

ผลการวิจัยพบว่า 1. ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในตำแหน่ง สรุปได้ดังนี้ 2.1 ครูกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ที่มีเพศแตกต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2 ครูกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งแตกต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

* สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คำสำคัญ

การบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมือง สมุทรสาคร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

บทนำ

การศึกษามีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุดในทุกยุคทุกสมัยเพราะการศึกษาเป็นตัวการสำคัญที่จะช่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติให้มีความรู้ ความสามารถ เพื่อขับเคลื่อนประเทศให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนต่อไป อย่างไรก็ตามผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของโลกมีผลต่อการพัฒนาประเทศในด้านการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายให้ประเทศเกิดความยั่งยืนได้นั้นเป็นไปด้วยความลำบากอย่างมาก

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ว่าด้วยการจัดการศึกษาแห่งชาติ มาตรา 6 และมาตรา 8 บัญญัติว่า ความมุ่งหมายในการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาต้องยึดหลัก คือ เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน และให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มีการพัฒนาสาระและ กระบวนการเรียนรู้ ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

งานวิชาการเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมจากผู้ที่มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็ปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่นได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ และได้กล่าวเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการศึกษาว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ จากมาตรานี้จะเห็นได้ว่า การจัดการศึกษาที่ดี อย่างเป็นระบบ มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยพัฒนาด้าน สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งสถานศึกษาทุกระดับจะต้องนำไปดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวทางดังกล่าวหน่วยงานต้นสังกัดจึงได้กำหนดโครงสร้างการบริหารงานในสถานศึกษาที่กำหนดขอบเขตงานชัดเจนเพื่อให้สถานศึกษานำไปประยุกต์ใช้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดได้กำหนดให้สถานศึกษาระดับอาชีวศึกษามีโครงสร้างการบริหารงานประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ การจัดทำทะเบียนและวัดผลประเมินผล การบริหารกลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การส่งเสริม

คุณภาพการจัดการศึกษา การส่งเสริมพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา การพัฒนาห้องสมุด และแหล่งเรียนรู้ การสร้างเครือข่ายพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ในการจัดการศึกษาเพื่อให้ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพนั้น กลุ่มงานบริหารงานวิชาการมีหน้าที่โดยตรงในการศึกษาและฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อให้บรรลุตามที่กำหนด ฉะนั้นการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาจึงมี ความสำคัญ

เพื่อให้บรรลุจุดหมายของการจัดการศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าว พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ระบุแนวการจัดการกระบวนการเรียนรู้ตาม มาตรา 24 ไว้ว่า จัดเนื้อหาของ สารและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง บุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อ ป้องกันและแก้ไขปัญหาคัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิด เป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสม

ผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การ วิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการ สอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ และการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ มีการประสาน ความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

ดังนั้น การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญอย่างมากในสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นงาน ที่จะต้องปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดหมายหลักของสถานศึกษาและเป็นเครื่องชี้ ความสำเร็จของการศึกษา และยังเป็นการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาที่เกี่ยวกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองที่มีความรู้ มี คุณธรรม สามารถประกอบอาชีพ ดำรงตนเป็นพลเมืองดีของสังคม และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชาติ ให้เจริญก้าวหน้าต่อไป สิ่งสำคัญของงานด้านวิชาการ คือ หลักสูตรซึ่งเป็นตัวกำกับงานด้านวิชาการ ขึ้นอยู่ กับความสามารถของผู้นำและความรู้ ความสามารถ และความเข้าใจในการนำไปใช้ของครูผู้สอน ซึ่งหาก ครูไม่มีความเข้าใจในงานด้านวิชาการเลย การจัดการศึกษาก็จะไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ และจะไม่ มีความสำเร็จในด้านการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพได้อย่างแน่นอน

ด้วยเหตุที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของ ครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร เพื่อเป็นข้อมูลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารให้ทราบถึงระดับการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงาน วิชาการของครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

สมุทรสาครว่าอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร และเพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในตำแหน่ง

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครทั้งหมด 7 โรงเรียน จำนวน 163 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครทั้งหมด 7 โรงเรียน จำนวน 113 คน โดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan

ตัวแปร

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร แบ่งตามเพศและประสบการณ์ในตำแหน่ง
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำนวน 4 ด้าน คือ
 - 2.1 ด้านหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร
 - 2.2 ด้านการจัดการเรียนรู้
 - 2.3 ด้านการวัดและประเมินผล
 - 2.4 ด้านสื่อการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำนวน 60 ข้อที่ผ่านการทดสอบหาความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.978

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครทั้งหมด 7 โรงเรียน ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย จำนวน 113 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเชื่อมั่น ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' s Alpha Coefficeint) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.978 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ 1. สถานภาพส่วนบุคคล 2. เนื้อหาที่จะทำวิจัย ใช้การวิเคราะห์สถิติด้วย t-test แบบ Independent สำหรับตัวแปรเพศ และ ANOVA (One-way analysis of variance) สำหรับประสบการณ์ในตำแหน่ง 3. ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

จากการศึกษาและเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในตำแหน่ง สรุปได้ดังนี้

2.1 ครูกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ที่มีเพศแตกต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ครูกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งแตกต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง “ การบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ” สรุปประเด็นสำคัญเพื่อนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะความเป็นผู้นำสูง และมองเห็นความสำคัญของงานวิชาการซึ่งเป็นหัวใจหลักของการบริหารสถานศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้นักเรียนให้สูงขึ้น จึงส่งเสริมและ

พัฒนาครูให้มีความรู้ในงานวิชาการอย่างทั่วถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่ง คณะครูผู้ปฏิบัติงานฝ่ายวิชาการเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และเข้าใจในงานวิชาการด้านต่างๆเป็นอย่างดี จึงสามารถบริหารงานวิชาการร่วมกับผู้บริหารสถานศึกษาได้อย่างเป็นที่น่าสนใจ รวมถึงครูผู้สอนที่ไม่ได้ทำหน้าที่ปฏิบัติงานฝ่ายวิชาการก็มีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฐม ปริญญฉกร (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาสเขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล สุกโธษะ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดเทศบาลอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1.1 ด้านหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญงานด้านหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร และพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และเข้าใจ สามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้ อย่างถูกต้องและตรงตามวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลชญา เทียงตรง (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการตามแนวการปฏิรูปการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียนเทศบาลเขตการศึกษา 5 ผลการวิจัย พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ ขุนชัย ทวยเวียง (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามความคิดเห็นของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการบริหารวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกข้อ

1.2 งานด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่า ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษาได้ให้การสนับสนุนและให้คำแนะนำในด้านการจัดการเรียนรู้ ครูส่วนใหญ่จึงมีความรู้ ความเข้าใจบริบทของการจัดการเรียนรู้อย่างถูกต้องและสามารถจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลชญา เทียงตรง (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการตามแนวการปฏิรูปการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียนเทศบาลเขตการศึกษา 5 ผลวิจัย พบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ขวัญจิตต์ เนียมเกตุ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของ

ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน อยู่ในคํามาก

1.3 งานด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษาบริหารงานตามแนวปฏิบัติการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมีการติดตาม นิเทศการสอนของครูอย่างสม่ำเสมอ ครูจึงมีการรับรู้และเข้าใจในงานด้านการวัดและประเมินผล รวมถึงการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้น สม่ํเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาพันธุ์ แก้วโชติ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาการบริหารงานวิชาการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของโรงเรียนศรีธนาพณิชยการเทคโนโลยี เชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่า ด้านการวัดผลและประเมินผล มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับปฐม ปรีปนังกูร (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษานครราชสีมาเขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขต 2 ด้าน การวัดผลประเมินผลและวิจัย อยู่ในระดับ มาก

1.4 งานด้านสื่อการเรียนรู้ พบว่า ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญ สนับสนุนและมีการจัดอบรมพัฒนาครูอยู่เสมอ ครูจึงมีส่วนร่วมและได้ลงมือปฏิบัติจริง จึงทำให้ครูมีความรู้ในด้านสื่อการเรียนรู้สามารถใช้เทคโนโลยีใหม่ๆและสร้างสื่อ นวัตกรรม ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องและเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายหยุด ประกิตะ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและความต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 6 ผลการวิจัย พบว่า ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ กุลชญา เทียงตรง (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการตามแนวการปฏิรูปการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียนเทศบาลเขตการศึกษา 5 ผลการวิจัย พบว่า ด้านการพัฒนา สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลจากการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในตำแหน่ง อภิปรายได้ดังนี้

2.1 ครูที่มีเพศต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาได้ปฏิบัติต่อครูอาจารย์ที่มีอายุต่างกันไม่แตกต่างกัน และเน้นในเรื่องประสิทธิภาพของงานเป็นหลัก โดยไม่แบ่งแยกเรื่องของเพศชาย เพศหญิง แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาได้ให้ความสำคัญกับครูในการปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน ทำให้ครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาครมีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวิณี ครุฑปักยิ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของครูต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนเครือข่ายกลุ่มกิ่งบางกะเจ้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผลจากการ วิจัยของกลุ่มตัวอย่าง 100 คนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนเครือข่ายกลุ่มกิ่งบางกะเจ้า จำแนกตามสถานภาพ พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พันธ์ ค้วงเอก (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 พบว่า ครูวิชาการที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการทั้งโดยรวมอยู่ในระดับมาก รายข้อส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นรายข้อ ในเรื่องการจัดทำแผนการนิเทศการใช้หลักสูตร การส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย การส่งเสริมให้มีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และการส่งเสริมผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายประเมินผลการใช้หลักสูตรเป็นระยะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.2 ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก ครูที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่าจะมีความรู้ความเข้าใจและมีการรับรู้ในการบริหารงานวิชาการมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อย จะเห็นได้ว่าการทำงานคืองานที่เน้นการปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดทักษะและมีความเข้าใจในงานนั้น ๆ อย่างถ่องแท้ ซึ่งต้องใช้เวลาในการศึกษาและการทำอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันนักศึกษาที่เพิ่งจบใหม่ หรือครูผู้ช่วยบรรจุใหม่ จะมีความรู้ในเรื่องของทฤษฎีมากกว่าการปฏิบัติจริง เพราะการเรียนในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะไม่ค่อยได้มีโอกาสนในการปฏิบัติการสอนเท่าที่ควร ครั้งแรกของการเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาจึงเป็นการเรียนรู้งานและต้องอาศัยประสบการณ์ที่มากพอจึงจะมีการรับรู้งานด้านนั้นๆ ได้ดีขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑาณัฐ สุภาพ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน ประถมศึกษาในเขตอำเภอเขาฉกรรจ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเขาฉกรรจ์สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์สอนโดยรวมและด้าน การพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไป

ใช้ ด้านการนิเทศการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาก มีความเห็นในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารมากกว่าครู ที่มีประสบการณ์สอนน้อย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อเนก คำจำภูง (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนโรงเรียนขนาดเล็กมีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัย เรื่อง การศึกษาการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครูในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนหลักเมืองสมุทรสาคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร รายด้าน พบว่า ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ อันดับต่ำสุด คือ ด้านสื่อการเรียนรู้ จึงควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานวิชาการด้านสื่อการเรียนรู้ให้ทันต่อการบริหารในยุคปัจจุบัน และเพื่อหาแนวทางในการพัฒนา ได้ตรงกับความต้องการ

เอกสารอ้างอิง

- กรวรรณ จันทน์ผา. (2551) การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนระดับช่วงชั้นที่ 1-2 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- กุลชญา เทียงตรง. (2550) การบริหารงานวิชาการตามแนวการปฏิรูปการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียนเทศบาลเขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- บุญชัย ทวยเวียง. (2551) การบริหารวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ขวัญจิตต์ เนียมเกตุ. (2552) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- จุฑาณัฐ สุภาพ. (2555) ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเขาฉกรรจ์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชุมพล ฝูงใหญ่. (2552) การศึกษาภาระงานบริหารวิชาการในสถานศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- ช่อรัตต์ดา เกสทอง. (2551) การนำเสนอรูปแบบแนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ทัศนีย์ วรรณิกา. (2550) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ชัยบุญกรณ์ นุชเกษ. (2550) การนำเสนอรูปแบบแนวทางการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- นันทนัย ศรีแก้ว. (2550) ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครูโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเกาะลันตา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาระเบียง. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นฤมล สุโกโธษะ. (2550) พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดเทศบาลอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ปฐม ปรีปนังกูร. (2554). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ประทุมพร โม้ทิม. (2553) การนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในศูนย์ประสานงานทางการศึกษาหนองมะโมง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ประภาพันธุ์ แก้วโชติ. (2553) ศึกษาการบริหารงานวิชาการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของโรงเรียนศรีธนา พณิชยการเทคโนโลยี เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยเทคโนโลยีศรีธนาพณิชยการเชียงใหม่.
- พนัส ค้างเอก. (2555) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ภาวิณี ครุฑปักยี. (2559) การมีส่วนร่วมของครูต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนเครือข่ายกลุ่มคุ้มบาง กะเจ้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. วารสารบัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วราภรณ์ อริยชนพล. (2552) การศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

- สายหยุด ประกิตะ. (2552) การศึกษาสภาพและความต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของ
ครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 6.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- อเนก คำจำรูญ. (2550) การศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
ขนาดเล็ก ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.